

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

چرا حکام امارات متحده عربی سعی دارند مسأله حقوق زن را در افغانستان با این همه جدیت دنبال کنند؟

(ترجمه)

خبر:

شورای امنیت امروز با اتفاق آراء فیصله‌ای را که توسط امارات متحده عربی و جاپان به صفت دست اندرکاران مسأله افغانستان تهیه نموده بودند، تصویب نمود. در این فیصله تصامیم طالبان مبنی بر منع نمودن زنان افغان از کار در مؤسسات سازمان ملل در افغانستان تقبیح گردیده.

بیشتر از 90 دولت عضو در سازمان ملل برای حمایت از فیصله یاد شده مشارکت نمودند و این نخستین باری است که بیشتر از 28 دولت از اعضای سازمان همکاری‌های اسلامی برای پشتیبانی از یک فیصله در شورای امنیت مشارکت می‌نمایند. لانا زکی نسیبه، معاون وزیر خارجه و همکاری‌های جهانی در امور سیاسی و نماینده دائم دولت امارات در سازمان ملل گفت: «تصویب این فیصله توسط شورای امنیت، به خودی خود پیام روشنی برای تقبیح و فراهوان واضحی برای برگشتن فوری طالبان، نه فقط از ممنوعیت اخیر مربوط به کار زنان است، بلکه سایر ممنوعیت‌هایی است که حقوق زنان و دختران را در افغانستان از آنان سلب نموده.» وی افزود: «همه باید بپذیریم که ثبات، شکوفایی اقتصادی و مصالحه سیاسی بدون مشارکت زنان و دختران افغانستان در این کشور ناممکن است.» (منبع: جریده البیان امارات 28 اپریل 2023م)

تبصره:

حاکمان امارات متحده عرب و مزدوران‌شان در برابر کفار احساس حقارت می‌کنند. آنان احساس می‌کنند که هر لحظه باید برای کفار حربی یادآوری نمایند که به هر قیمتی خود را بخشی از آنان می‌دانند؛ بلکه حتی می‌خواهند برای کفار ثابت نمایند که آنان در فراهواندن مسلمانان به زندگی کردن بر اساس احکام و قوانین کفار با یکدیگر رقابت می‌نمایند؛ در حدی که اگر پست‌ها و وظیفه‌های موقتی شان بطلد، حاضر اند نام‌های خویش را به کریستیانان، میشل و امثال آن تغییر داده و دست به کارهایی بزنند که با فطرت سلیم انسانی مخالف باشد. چرا این خانم "لانا" به جای این که برای مسلمانان افغانستان درس "حفظ حقوق زن" بدهد، خود را زحمت نمی‌دهد تا از صاحب مقوله "منزل خانواده ابراهیمی" بخواهد که دست از این مقوله و بدعت بردارد؟ چرا وی خود را زحمت نمی‌دهد تا در مورد بیزاری ابراهیم علیه السلام از این قصری که در ابوظبی به نام وی علیه السلام موسوم به "خانه اماراتی ابراهیمی" ساخته‌اند و در آن یک مسجد یک کلیسا و یک کنیسه را در کنار هم بنا کرده‌اند، ابراز نظر نموده و چیزی بگوید؟ مگر این آیت شریفه به گوش وی و بادارش حاکم امارات نخورده که می‌فرماید:

﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [آل عمران: 67]

ترجمه: ابراهیم به آیین یهود و نصاری نبود، لیکن به دین حنیف توحید و اسلام بود و هرگز از آنان که به الله شرک آورند نبود.

در مورد سر و صدایی که حاکمان امارات در خصوص حقوق زن به راه انداخته اند، بنده مناسب می‌بینم بخشی از کتاب "نظام اجتماعی" حزب التحریر را در این جا نقل قول نمایم:

«بنابر این، مسأله مساوات میان زن و مرد قضیه‌ی قابل بحث نیست و نه هم قضیه‌ای است که به نظام اجتماعی ارتباط بگیرد؛ زیرا مساوی بودن زن با مرد و یا مساوی بودن مرد با زن، مسأله‌ای نیست که در زندگی اجتماعی تأثیرگذار باشد و نه هم مشکلی است که احتمالاً در زندگی اسلامی به وجود آید. این اصطلاحی است که تنها در غرب وجود دارد و هیچ مسلمانی آن را به کار نمی‌برد؛ مگر به گونه‌ی تقلید از غرب؛ غربی که حقوق طبیعی زن را به عنوان یک انسان زیر پا نموده و در پی آن، زن‌ها برای به دست آوردن این حقوق ضایع شده‌ی خویش، بحث مساوات را مطرح نموده و آن را راهی برای به دست آوردن حقوق خود پیش گرفته اند. اما اسلام هیچ ارتباط و دخالتی به این اصطلاحات ندارد؛ زیرا نظام اجتماعی خویش را بر یک اساس و زیربنای مستحکمی بنا نموده که همبستگی جمعی و جامعه و شکوفایی آن را ضمانت می‌نماید و برای زن و مرد سعادت واقعی و مناسب با کرامت انسانی شان را فراهم می‌آورد؛ کرامتی که الله سبحانه و تعالی به آنان لطف نموده: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ [اسراء: 70] ترجمه: بدون شک بنی آدم را کرامت بخشیدیم.

پس حقوقی را که اسلام برای هر یک از زن و مرد داده و مسئولیت‌هایی را که بر دوش هر یک از آنان گذاشته، حقوق و مسئولیت‌هایی است که از نظر شارع به مصلحت هر یک از آنان می‌باشد و راه‌حل‌هایی است که برای اعمال شان به عنوان یک عمل خاص برای انسانی خاص در نظر گرفته شده است. بناءً در هر کجا که طبیعت انسانی تقاضا می‌کرده، شریعت اسلامی حقوق و مسئولیت‌های انسان‌ها "اعم از زن و مرد" را یکجا و به گونه‌ی متحد در نظر گرفته و هر کجا که طبیعت‌های شان مختلف و متنوع بوده و تقاضای تنوع را می‌کرده، حقوق و مسئولیت‌های مربوط به آنان را نیز متنوع در نظر گرفته است. باید دانست که این یکجا و متحد بودن در حقوق و مسئولیت‌ها، مساوات نامیده نمی‌شود، هم‌چنان که عدم مساوات نیز نامیده نمی‌شود و نیز باید دانست که هدف از آن تنوع در حقوق و مسئولیت‌ها به معنای عدم مساوات و یا مساوات نیست؛ زیرا وقتی اسلام به جمع، اعم از مرد و زن می‌نگرد، تنها و تنها به اعتبار یک جمعی از انسان‌ها به آن می‌بیند و این جمع انسانی طبیعتاً متشکل از مرد‌ها و زن‌ها می‌باشد. الله متعال می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ [نساء: 1]

ترجمه: ای مردم، بترسید از پروردگار خود، پروردگاری که همه شما را از یک تن بیافرید و هم از آن، جفت او را خلق کرد و از آن دو تن مردان و زنان زیادی خلق کرد. (نقل قول از کتاب نظام اجتماعی تمام شد.)

بنابر این و با توجه به آن چه گفته شد، ادعای حقوق زن در سرزمین‌های اسلامی هیچ جایگاهی ندارد. پس شاید بهتر باشد حاکمان امارات برای این ادعاهای خویش بازار دیگری غیر از سرزمین‌های اسلامی جستجو کنند، بروند اماکنی را برای این ادعاهای خویش جستجو کنند که زن‌ها در آن جا به سان تولیدات مختلف بسته‌بندی شده و برای فروش در معرض عام گذاشته می‌شوند، مانند دولت‌های غربی!

و اما این که طالبان زنان را از کارکردن در مؤسسات سازمان ملل منع نموده اند، دلیل آن روشن است، و آن این است که نمی‌خواهند سازمان ملل از میان زنان افغانستان به نفع دولت‌های غربی سربازگیری نماید و نمی‌گذارند این سازمان مفاهیم مخالف با مفاهیم

اسلام را در داخل افغانستان انتشار دهند؛ پس اگر سازمان ملل بتواند زنانی را از داخل به این هدف استخدام نماید، قطعاً در کار خود موفق خواهد بود.

از جانب دیگر، باید گفت که برای طالبان، که در حاکمیت افغانستان را در دست دارند، بهتر این بود که عوض استدلال به برخی از بندهای قانون جهانی در مورد احترام گذاشتن به حاکمیت دولت‌ها و تصامیم داخلی آنان، اسباب و دلایل منع زنان از کار در مؤسسات سازمان ملل را با شفافیت کامل بیان می‌نمودند. به عوض این که در واکنش به تصمیم شماره 2681 سازمان ملل و در واکنش به موقف حاکمان امارات چنین استدلال نمایند که مسأله کارکردن زنان در مؤسسات سازمان ملل یک مسأله خاص و غیرقابل مناقشه می‌باشد، بهتر بود اسلام را به عنوان نظامی برتر و بهتر برای حاکمیت معرفی می‌نمودند و می‌گفتند که روابط بین‌المللی باید بر اساس داد و ستد به پیش برده شود و نه بر اساس تحمیل نمودن اراده برخی بر اراده دیگران؛ کاری که سازمان ملل از همان ابتدای تأسیس آن توسط دولت‌های بزرگ برای وادار نمودن سایر دولت‌ها به اطاعت از دولت‌های بزرگ زیر نام قانون جهانی انجام می‌دهد! بهتر است در چنین استدلال‌هایی، این فرموده الله متعال قاعده و اساس در نظر گرفته شود که می‌فرماید:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ [سبأ: 24]

ترجمه: بگو: آن که از آسمان‌ها و زمین به شما روزی می‌دهد، کیست؟ بگو: آن الله است و ما یا شما کدام در هدایت یا ضلالتیم (به زودی معلوم شما خواهد شد).

نویسنده: نزار جمال

12 سوال 1444 هـ.ق.

2 می 2023 م.

مترجم: عبدالله دانشجو